

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 16.12.2008
KOM(2008) 865 lopullinen

**KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE,
EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE SEKÄ ALUEIDEN
KOMITEALLE**

Ajantasaiset strategiset puitteet eurooppalaiselle koulutusyhteistyölle

{SEK(2008) 3058}

{SEK(2008) 3059}

**KOMISSIION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE,
EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE SEKÄ ALUEIDEN
KOMITEALLE**

Ajantasaiset strategiset puitteet eurooppalaiselle koulutusyhteistyölle

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. JOHDANTO

Ihmisten taitotason parantaminen laadukkaampien koulutusjärjestelmien avulla on olennainen osa Euroopan strategiaa, jolla se haluaa vastata tuleviin haasteisiin, kuten yhteiskunnan ikääntymiseen, ja saada aikaan runsaasti kestäväää, osaamiseen perustuvaa kasvua ja samoihin tekijöihin perustuvia työpaikkoja. Juuri siihen pyritään Lissabonin strategialla. Osaaminen, tiedot ja taidot ovat perusta sille, pystyykö ihminen menestymään työmarkkinoilla ja osallistumaan aktiivisesti yhteiskunnan toimintaan. Niillä on olennainen merkitys sosiaaliselle yhteenkuuluvuudelle samoin kuin yritysten ja koko talouden kilpailu- ja innovointikyvyille.

Kuten *Uudet taidot uusia työpaikkoja varten* -aloitteessa (joka sekin julkaistiin tämänvuotisessa Lissabon-paketissa) todetaan, työmarkkinoilla tapahtuvat muutokset edellyttävät sekä väestön taitotason parantamista että sellaista taitojen kehittämiseen tähtäävää politiikkaa, joka vastaa paremmin työmarkkinoiden nykyisiä ja tulevia tarpeita. Sitä varten on välttämätöntä, että elinikäisestä oppimisesta tulee iskulauseen sijaan todellisuutta eli että ihmiset pystyvät hankkimaan keskeiset taidot jo varhain ja päivittämään taitojaan koko elämänsä ajan. Välttämätöntä on myös, että koulutusjärjestelmät pystyvät paremmin vastaamaan muutokseen ja tulevat avoimemmiksi ympäröivää maailmaa kohtaan.

EU:n jäsenvaltiot ja komissio ovat tiiviissä yhteistyössä tukeneet kansallisia koulutusjärjestelmäuudistuksia Koulutus 2010 -ohjelmalla. Avoin koordinoitimenetelmä, jossa otetaan huomioon jäsenvaltioiden erittäin vaihtelevat lähtökohdat, on auttanut niitä lähestymään yhteisiä tavoitteita, joiden toteutumista mitataan yhteisten indikaattorien ja vertailuarvojen perusteella ja jotka noudattavat niitä kasvua ja työllisyyttä koskevia yhdennettyjä suuntaviivoja, joilla pyritään lisäämään inhimilliseen pääomaan tehtäviä investointeja koulutusta ja taitoja parantamalla, helpottamaan innovointia ja edistämään yrittäjähenkisempää kulttuuria.¹ Nyt kun nykyisten, koulutusneuvoston vuonna 2001–2002 hyväksymien yhteistyöjärjestelyjen voimassaolo on päättymässä, on otollinen hetki tarkastella tilannetta ja kääntää katse eteenpäin.

Tätä tiedonantoa edelsi vuonna 2008 järjestetty laajamittainen jäsenvaltioiden ja muiden toimijoiden kuuleminen. Sen perusteella tiedonannossa esitetään pitkän aikavälin strategisia haasteita ohjaamaan alaan liittyvää yhteistyötä vuoteen 2020

¹ Suuntaviivat 23, 24, 8 ja 15.

saakka. Haasteet kuvastavat koulutuksen panosta Lissabonin strategiaan ja uudistettuun sosiaalipoliittiseen ohjelmaan. Tiedonannossa hahmotellaan lisäksi tärkeimpiä prioriteetteja, joihin olisi kiinnitettävä erityistä huomiota jo lähivuosina eli 2009 ja 2010. Kun vielä parannetaan työskentelymenetelmiä, pystytään keskittymään voimakkaammin käytännön toteutukseen ja tekemään uusista järjestelyistä entistä joustavammia, jotta niillä pystytään sekä puuttumaan tiettyihin jo pitkään tiedossa olleisiin heikkouksiin että kohdistamaan yhteistyö uusiin haasteisiin. Painotuksia voidaan myöhemmin muuttaa saavutetun edistymisen perusteella, niin että strategiseen keskusteluun voidaan ottaa mukaan esiin tulevia uusia kysymyksiä ja että tavoitteita, vertailuarvoja ja raportointimenettelyjä voidaan muuttaa sen perusteella, millaisia päätöksiä vuoden 2010 tuolle puolen ulottuvasta kasvu- ja työllisyysstrategiasta tehdään.

Nyt kun EU pyrkii minimoimaan vallitsevan talouden taantumien vaikutuksia ja kääntämään kurssin jälleen kasvuun, on välttämätöntä pitää yllä halua edistää sellaisia koulutusinvestointeja, jotka ovat sekä tehokkaita että tasapuolisia. Onnistuneella politiikalla pystytään samalla kertaa tukemaan elpymistä viimeaikaisista šokeista ja rakentamaan perustaa sille, että tulevat haasteet voidaan kohdata luottavaisin mielin.

2. NYKYTILANNE

2.1. Edistyminen ja haasteet

Koulutuspolitiikasta vastaavat jäsenvaltiot. EU:n tehtävänä on tukea jäsenvaltioiden järjestelmien kehittämistä täydentävillä EU:n tason välineillä, keskinäisellä oppimisella ja hyvien toimintamallien vaihdolla.

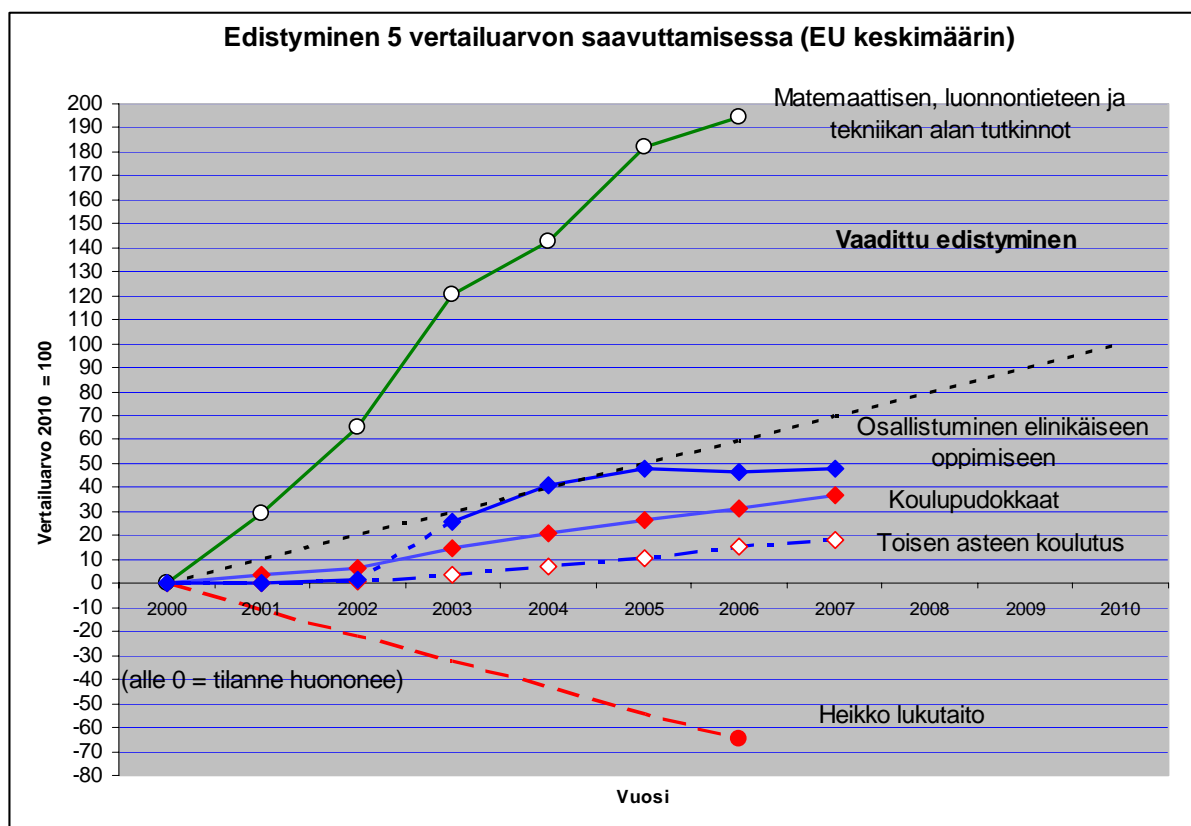
Koulutuspoliittinen yhteistyö on tukenut jäsenvaltioiden elinikäisen oppimisen ja pätevyysjärjestelmien kehittämistä, korkeakouluopetuksen modernisointia ja eurooppalaisten välineiden kehittämistä edistämään laatua, pätevyyksien ja tutkintojen avoimuutta ja oppimiseen liittyvää liikkuvuutta. Edistyminen on kuitenkin selvästi eriasteista eri jäsenvaltioissa, eikä tärkeillä osa-alueilla ole edistytty tarpeeksi. Käytännön toteutusta onkin vahvistettava. Kuten kaaviosta 1 näkyy, monet neuvoston vuodeksi 2010 vahvistamista vertailuarvoista jäävät saavuttamatta. Matematiikkaa, luonnontieteitä ja teknologiaa koskevat vertailuarvot kyllä saavutettiin vuonna 2003, mutta koulupudokkaiden määrälle, toisen asteen koulutuksen suorittamiselle ja aikuisten osallistumiselle elinikäiseen oppimiseen asetetut tavoitteet eivät nykytilalla täyty. Lukutaitotestissä heikon tuloksen saavuttaneiden kohdalla tilanne on jopa heikentynyt.²

Eurooppa-neuvosto kehottikin vuoden 2008 kevätkokouksessaan jäsenvaltioita ryhtymään konkreettisiin toimiin, joilla pyritään huomattavasti vähentämään puutteellisen lukutaidon omaavien sekä koulunsa keskeyttävien määrää, parantamaan maahanmuuttajataustaisten tai lähtökohdiltaan heikompien oppilaiden saavutustasoa,

² EUVL C 86, 5.4.2008, s. 1, SEC(2008) 2293.

houkuttelemaan enemmän aikuisia koulutuksen piiriin ja helpottamaan edelleen alueellista ja ammatillista liikkuvuutta.³

Kaavio 1: Edistyminen vuoden 2010 viiden vertailuarvon saavuttamisessa (EU keskimäärin)⁴

2.2. Euroopan koulutusjärjestelmät maailmanlaajuisesti tarkasteltuina

Kun EU:n menestymistä koulutuksen suhteen tarkastellaan laajemmasta näkökulmasta, se vertautuu pääosin hyvin maailman parhaiden kanssa. Muihin OECD-maihin verrattuna EU kuitenkin on jäänyt jälkeen sekä peruskoulutuksessa että korkea-asteen koulutuksessa.

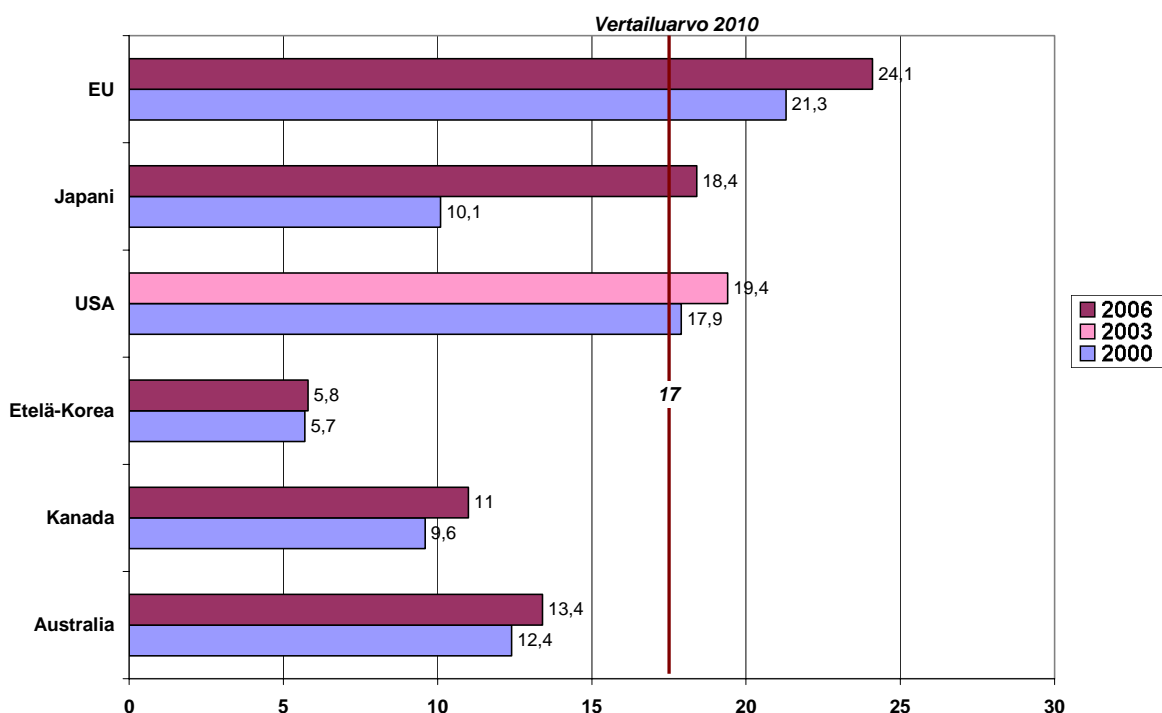
Selkeimmin tämä näkyy 15-vuotiaitten lukutaitoa mittaavissa PISA-tuloksissa, joiden mukaan heikosti menestyvien osuus kasvaa koko EU:ta tarkasteltaessa. Kaavio 2 osoittaa, että Etelä-Koreassa, Kanadassa ja Australiassa heidän osuutensa on pysynyt suhteellisen vakaana ja selvästi alle EU:n keskiarvon. Maahanmuuttajat, jotka EU:ssa menestyvät tässä suhteessa huonosti,⁵ pärjäävät selvästi paremmin Kanadassa ja Australiassa. Kaaviosta 3 näkyy, että jotkin EU-maat pääsevät maailman parhaiden tasolle. Eräissä toisissa jäsenvaltioissa taas menestyään heikosti, minkä vuoksi ongelma on merkittävä koko EU:lle.

³ Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät maaliskuulta 2008, kohta 15.

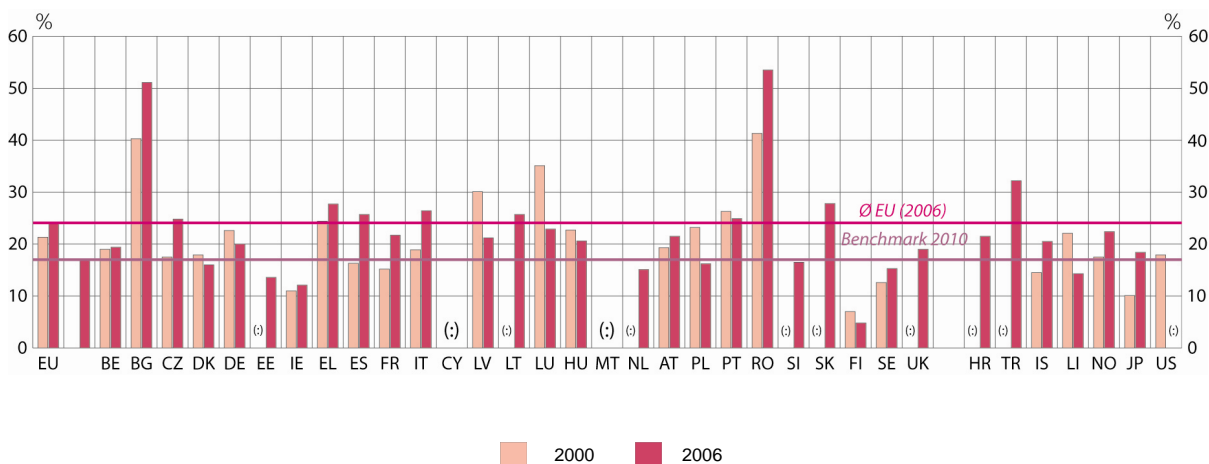
⁴ Viimeisimmät tiedot matematiikan, luonnontieteiden ja tekniikan alalta valmistuneista ja lukutaidoltaan heikoista vuodelta 2006, muut vuodelta 2007.

⁵ KOM(2008) 423.

Kaavio 2: Heikosti PISAn lukutaitotestissä menestyneet 15-vuotiaat EU:ssa ja eräissä kolmansissa maissa vuosina 2000 ja 2006 (OECD:n tiedot)

Kaavio 3: Heikosti PISAn lukutaitotestissä menestyneet 15-vuotiaat EU:ssa vuosina 2000 ja 2006 (OECD:n tiedot)

Lisäksi on huomattava, että korkea-asteen koulutuksen hankkineiden osuus on monissa EU:n keskeisissä kilpailijamaissa suurempi. Tähän ryhmään kuuluvia on 25–64-vuotiaista EU:ssa keskimäärin 23 prosenttia, kun osuus on Japanissa 40, USA:ssa 39, Australiassa ja Etelä-Koreassa 32 sekä Uudessa-Seelannissa 27 prosenttia.

Kun vielä muistetaan, että EU pitää erittäin tärkeänä huolehtia investointien tehokkuudesta, on todettava, että monissa Euroopan ulkopuolisissa maissa investoidaan korkea-asteen koulutukseen selvästi enemmän kuin EU:ssa – etenkin

yksityisiä investointeja on enemmän. Niiden osuus bkt:stä on selvästi EU:ta (0,23 %) suurempi Japanissa (0,76 %) ja USA:ssa (1,91 %).⁶

Nämä vertailut osoittavat, että mikäli Eurooppa tavoitteensa mukaisesti mieli tulla maailman johtavaksi osaamiseen perustuvaksi taloudeksi ja yhteiskunnaksi, sen on parannettava saavutuksiaan näillä osa-alueilla.

3. PITKÄN AIKAVÄLIN STRATEGISET HAASTEET JA VÄLITTÖMÄT PRIORITEETIT – PAREMMAT TAIDOT ELINIKÄISELLÄ OPPIMISELLÄ

Järjestämiensä kuulemisten perusteella komissio ehdottaa, että koulutusalan eurooppalaisessa yhteistyössä käsitellään vuoteen 2020 ulottuvalla jaksolla seuraavia neljää strategista haastetta:

- Tehdään **elinikäisestä oppimisesta ja oppijoiden liikkuvuudesta** totta.
- Parannetaan koulutuksen tarjonnan ja tulosten **laatua ja tehoa**.
- Edistetään **tasapuolisuutta ja aktiivista kansalaisuutta**.
- Tehostetaan **innovointia, luovuutta ja yrittäjyyttä** kaikilla koulutuksen tasoilla.

Näihin haasteisiin pitäisi puuttua yhteisellä toimintamallilla, jota sovelletaan kaikkiin järjestelmiin (kouluopetus, korkea-asteen koulutus, ammattikoulutus ja aikuisopetus). Elinikäinen oppiminen on sen vuoksi kaikkien yllä mainittujen tehtävien toteuttamisessa olennaisessa asemassa.

Koulutusalan yhteistyön pohjana olisi kaudella 2009–2020 siis käytettävä näitä strategisia haasteita, mutta lisäksi tarvitaan tarkempia tavoitteita, joihin olisi keskitettävä erityistä huomiota lyhyemmällä aikavälillä. Pitkän aikavälin strategiset tehtävät määritellään tarkemmin kohdissa 3.1–3.4, joissa myös ehdotetaan painotuksia ensimmäisille vuosille (2009–2010).

3.1. Strateginen haaste: tehdään elinikäisestä oppimisesta ja oppijoiden liikkuvuudesta totta

Elinikäisen oppimisen piiriin kuuluu oppiminen kaikkina ikäkausina (esikouluikästä eläkeikään) ja kaikissa konteksteissa (virallisen koulutuksen lisäksi se siis sisältää myös epävirallisen ja arkioppimisen). Jäsenvaltiot sopivat ottavansa vuoteen 2006 mennessä käyttöön johdonmukaiset ja kattavat kansalliset elinikäisen oppimisen strategiat.

Strategioiden toteuttaminen ei kuitenkaan ole helppo tehtävä. Siihen on tuonut apua eurooppalainen tutkintojen viitekehys,⁷ jonka myötä monissa maissa ryhdyttiin kehittämään omia tutkintoviitekehysjä, joissa muun muassa painotetaan oppimistuloksia (eli sitä, mitä oppija tietää, ymmärtää ja pystyy tekemään, eikä niinkään itse oppimisprosessia). Tekemällä tutkinnoista avoimempia viitekehys

⁶ SEC(2008) 2293, s. 69, 89 ja 148.

⁷ EUVL C 111, 6.5.2008, s. 1.

helpottaa oppijoiden ja työntekijöiden liikkumista maasta toiseen ja parantaa heidän mahdollisuuksiaan elinikäiseen oppimiseen.

Vielä ollaan kuitenkin kaukana joustavista oppimisväylistä – esimerkiksi siirtymistä ammatillisesta koulutuksesta korkea-asteelle pitäisi helpottaa, korkeakoulujen tulisi avata ovensa myös epätyypillisille opiskelijoille, ja epävirallisen oppimisen tunnustamista olisi parannettava. Oppimisen pitäisi olla houkutteleva ja mahdollinen valinta kaikille kansalaisille iästä, koulutustasosta sekä työmarkkina- ja sosiaalisesta asemasta riippumatta. Sitä varten on parannettava koulutuksen eri sektorien keskinäistä koordinoitua, ja lisäksi tarvitaan laitosten vankkaa sitoutumista (mm. kestäväpohjaiset rahoitusmallit) ja yhteistyötä kaikkien sidosryhmien kanssa.

Opiskelijoiden liikkuminen maasta toiseen on olennainen osa elinikäistä oppimista ja ihmisten työllistettävyyden ja sopeutumiskyvyn parantamista. EU:n ohjelmista tehdyt arviot osoittavat, että liikkuvuus murtaa muureja ihmisten ja eri ryhmien väliltä, tekee EU-kansalaisuuden hyödyistä konkreettisempia ja auttaa ihmisiä parantamaan sopeutumiskykyään ja suhtautumaan avoimesti liikkuvuuteen, kun he tulevat työmarkkinoille. Toisessa maassa opiskelemisesta pitäisi tulla sääntö, kun se vielä nyt on poikkeus. Siihen tarvitaan kaikkien toimijoiden sitoutumista ja laajempipohjaista rahoitusmallia.

Painopisteitä vuosille 2009–2010

Jäsenvaltioiden ja komission olisi painotettava käytännön toteutusta seuraavilla osa-alueilla:

- **Elinikäisen oppimisen strategiat:** saatetaan kansallisten elinikäisen oppimisen strategioiden toteuttamisprosessi päätökseen ja kiinnitetään erityistä huomiota epävirallisen ja arkioppimisen tunnustamiseen ja opintoneuvontaan.
- **Eurooppalainen tutkintojen viitekehys:** kytketään kaikki kansalliset järjestelmät eurooppalaiseen viitekehukseen vuoteen 2010 mennessä. Edistetään oppimistuloksiin perustuvaa tapaa käsitellä standardeja ja tutkintoja, arviointi- ja validointimenettelyjä, opintosuoritusten siirtoa, opetussuunnitelmia ja laadun varmistamista.

Jäsenvaltioiden ja komission pitäisi kehittää poliittista yhteistyötä seuraavalla osa-alueella:

- **Oppijoiden liikkuvuuden laajentaminen:** pyritään yhteistyössä poistamaan esteitä opiskeluun liittyvältä liikkuvuudelta Euroopassa ja koko maailmassa ja lisäämään mahdollisuuksia siihen (sekä korkea-asteella että muilla koulutusasteilla) muun muassa uusilla Euroopan tason ja kansallisilla tavoitteilla ja rahoitusvälineillä.⁸

⁸ Neuvoston päätelmät nuorison liikkuvuudesta, 20. ja 21.11.2008.

3.2. Strateginen haaste: parannetaan koulutuksen tarjonnan ja tulosten laatua ja tehoa

Eurooppa-neuvosto on toistuvasti korostanut, että menestyäkseen Eurooppa tarvitsee laadukkaita koulutusjärjestelmiä, jotka ovat sekä tehokkaita että tasapuolisia.

Keskeisenä tehtävänä on varmistaa, että kaikki pystyvät hankkimaan avaintaidot.⁹ Samalla on kehitettävä huippuosaamista, jonka ansiosta Eurooppa voi olla jatkossakin vahva maailmanluokan toimija korkea-asteen koulutuksessa. Kaikilla tasoilla saavutetuilla oppimistuloksilla on oltava käyttöä työ- ja yksityiselämässä.

Opettajien, kouluttajien ja muun opetushenkilöstön laatu on tärkein opiskelijoiden menestykseen vaikuttava koulun sisäinen tekijä.¹⁰ Seuraavien 15 vuoden aikana on korvattava noin kaksi miljoonaa eläkkeelle jäävää opettajaa, joten opettajanuran houkuttelevuutta on parannettava.¹¹

Jotta laadukkaita tuloksia voitaisiin saada aikaan myös pitemmän päälle, on puututtava myös koulutusjärjestelmien hallintoon. Koulutuslaitoksille olisi annettava laajempi autonomia, niiden pitäisi avautua kansalaisyhteiskunnan ja yritysten suuntaan, ja niihin olisi sovellettava tehokkaita laadunvarmistusjärjestelmiä.

Huippulaatuun päästään vain tehokkaalla ja kestäväpohjaisella resurssienkäytöllä. Koulutusta olisi pidettävä talouskasvun ja sosiaalisen osallisuuden kannalta olennaisena tekijänä, ja koulutusinvestointien mielekkyyden korostamiseksi tarvitaan laajempaa tietopohjaa.¹²

Painopisteitä vuosille 2009–2010

Jäsenvaltioiden ja komission olisi painotettava käytännön toteutusta seuraavilla osa-alueilla:

- **Kielet:** pyritään siihen, että kansalaiset pystyvät viestimään äidinkieltensä lisäksi kahdella vieraalla kielellä, edistetään kieltenopetusta ammatillisessa koulutuksessa ja aikuisopetuksessa, ja järjestetään maahanmuuttajille mahdollisuus oppia isäntämaan kieltä.¹³
- **Opettajien ammatillinen kehitys:** keskitytään keskeisiin osa-alueisiin opettajien peruskoulutuksessa ja laajennetaan opettajien ja muun henkilökunnan ammatillista täydennyskoulutusta ja parannetaan sen laatua ottamalla mukaan esimerkiksi johtajuuteen ja ohjaamiseen liittyviä toimia.
- **Hallinto ja rahoitus:** toteutetaan korkea-asteen opetuksen modernisoimissuunnitelma (mukana myös opetussuunnitelmat)¹⁴ ja ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen viitekehys¹⁵ ja kehitetään standardeja

⁹ EUVL C 394, 30.12.2006, s. 10.

¹⁰ KOM(2007) 392.

¹¹ Neuvoston päätelmät 15.11.2007 (EUVL C 300, 12.12.2007, s. 6).

¹² KOM(2006) 481.

¹³ KOM(2008) 566.

¹⁴ KOM(2006) 208.

¹⁵ KOM(2008) 179.

aikuisopetuksen alalla toimivia varten. Edistetään näyttöön perustuvan politiikan ja toimintatavan¹⁶ soveltamista ja pyritään etenkin osoittamaan julkisten ja yksityisten investointien jatkamisen mielekkyys.

Jäsenvaltioiden ja komission pitäisi kehittää poliittista yhteistyötä seuraavilla osa-alueilla:

- **Peruslukutaito ja matemaattiset ja luonnontieteelliset perustaidot:** Perustetaan lukutaitoa käsittelevä korkean tason asiantuntijaryhmä, jonka tehtävänä on tarkastella kouluikäisten lukutaidon heikkenemisen¹⁷ taustalla olevia ongelmia ja esittää suosituksia lukutaidon parantamiseksi koko EU:ssa. Tehostetaan yhteistyötä, jolla pyritään lisäämään matematiikan ja luonnontieteiden opiskelua korkeammilla koulutustasoilla sekä tehostamaan luonnontieteiden opetusta. Jäsenvaltioiden olisi harkittava kansallisia toimintasuunnitelmia, joilla edistettäisiin perustaitojen hankkimista – myös aikuisten keskuudessa.
- **Uudet taidot uusia työpaikkoja varten:** varmistetaan, että tulevien taitotarpeiden arviointi ja työmarkkinoiden tarpeiden tyydyttäminen otetaan täysipainoisesti huomioon kaikessa koulutusalan suunnittelussa.

3.3. Strateginen haaste: edistetään tasapuolisuutta ja aktiivista kansalaisuutta

Koulutuspolitiikan olisi tarjottava kaikille kansalaisille iästä, sukupuolesta ja sosioekonomisesta taustasta riippumatta tilaisuus hankkia, päivittää ja kehittää elämänsä aikana sekä työhön liittyviä taitoja että niitä avaintaitoja, joita tarvitaan oppimisen jatkamiseen, aktiiviseen kansalaisuuteen ja kulttuurienväliseen vuoropuheluun.

Vaikka tasapuolisuuskysymyksillä on ollut keskeinen sija koulutusallalla sovellettavassa avoimessa koordinoitimenettelyssä jo alusta pitäen, tärkeitä kysymyksiä on vielä ratkaisematta. Edelleenkin joka kuudes nuori suorittaa pelkän oppivelvollisuuden, jos sitäkään. Monien maahanmuuttajataustaisten koulumenestys jää heikommaksi kuin kantaväestöön kuuluvien. Pojat jättävät koulun kesken useammin kuin tytöt ja menestyvät heikommin lukemisessa, mutta matemaattisen, luonnontieteellisen tai tekniikan alan tutkinnon suorittaneiden joukossa naiset ovat aliedustettuina. Vähän koulutetut aikuiset osallistuvat jatkokoulutukseen seitsemän kertaa vähemmän todennäköisesti kuin korkeammin koulutetut. Sosioekonominen tausta vaikuttaa edelleen merkittävästi opiskelijan mahdollisuuksiin kouluttautua ja menestyä koulutuksessa tasolla kuin tasolla.¹⁸ Näihin keskeisiin ongelmiin on puututtava, jotta voidaan edistää sosiaalista osallisuutta ja torjua työvoiman tarjonnassa esiintyviä pullonkauloja.

Koulutukseen liittyvää eriarvoisuutta voidaan purkaa laadukkaalla esiopetuksella ja kohdennetulla tuella, johon on yhdistettävä oppilaan ottaminen yleisen koulutuksen piiriin asianmukaisesti hallinnoidulla tavalla.

¹⁶ SEC(2007) 1098.

¹⁷ SEC(2008) 2293.

¹⁸ SEC(2008) 2293.

Koulutuksessa olisi edistettävä kulttuurienväliseen kanssakäymiseen liittyviä taitoja, demokraattisia arvoja, perusoikeuksien kunnioittamista ja syrjinnän torjumista, niin että jokainen nuori pystyy positiiviseen kanssakäymiseen eri taustoista tulevien tovereittensa kanssa.

Painopisteitä vuosille 2009–2010

Jäsenvaltioiden ja komission olisi pyrittävä parempiin tuloksiin erityisesti seuraavalla osa-alueella:

- **Koulupudokkaat:** tehostetaan ennaltaehkäisyä, tiivistetään yleisen ja ammatillisen sektorin yhteistyötä ja poistetaan esteet koulutukseen palaamisen tieltä.

Jäsenvaltioiden ja komission pitäisi kehittää poliittista yhteistyötä seuraavilla osa-alueilla:

- **Esiopetus:** edistetään esiopetuksen yleistä ja tasapuolista saatavuutta ja parannetaan opetuksen tarjonnan ja opettajille annettavan tuen laatua.
- **Maahanmuuttajat:** edistetään keskinäistä oppimista maahanmuuttajataustaisten lasten koulutukseen liittyvistä hyvistä toimintamalleista.¹⁹
- **Erityisopetusta tarvitsevat:** Edistetään räätälöityä opetusta ajoissa annettavalla tuella ja hyvin koordinoituilla palveluilla. Integroidaan palvelut yleiseen kouluopetukseen ja huolehditaan mahdollisuuksista jatkaa koulutusta.

3.4. Strateginen haaste: tehostetaan innovointia, luovuutta ja yrittäjyyttä kaikilla koulutuksen tasoilla

Innovointi ja luovuus ovat olennaisia yrityksen kehittämiseen liittyviä tekijöitä sekä välttämätön edellytys sille, että Eurooppa pystyy vastaamaan kansainvälisen kilpailun ja kestävän kehityksen asettamiin haasteisiin.

Ensiksi on huolehdittava siitä, että kaikki kansalaiset voivat hankkia sellaisia monialaisia avaintaitoja kuin oppimis- ja viestintätaitoja, aloitteenkykyä ja yrittäjätaitoja, digitaalisia taitoja (myös medialukutaidon²⁰) sekä tietoisuutta kulttuurista ja kulttuurin ilmaisumuotoihin liittyvät taitoja.²¹ Näiden taitojen ja uuden teknologian käytön (jäsenvaltioiden pitäisi pyrkiä järjestämään nopeat internet-yhteydet kaikkien oppilaitosten saataville vuoteen 2010 mennessä²²) on näyttävä opetussuunnitelmissa, opetusmenetelmissä ja tutkinnoissa. Tehostamalla korkeakoulujen ja yritysten yhteistyötä viritetään yrittäjähänkeä opiskelijoiden ja tutkijoiden keskuuteen.

Toiseksi on varmistettava, että koulutuksen, tutkimuksen ja innovoinnin muodostama osaamiskolmio toimii. Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutti voi

¹⁹ KOM(2008) 423.

²⁰ KOM(2007) 833.

²¹ EUVL C 394, 30.12.2006, s. 10.

²² Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät maaliskuulta 2008, kohta 7. Medialukutaidosta ks. myös SEC(2008) 2629 ja KOM(2007) 833.

esimerkillään saada aikaan muutoksia, joiden ansiosta opetuksessa ja tutkimuksessa päästään huipputasolle. Sitä varten voidaan erityisesti edistää monitieteellisyyttä sekä laitosten ja yritysten yhteistyökumppanuutta. Yritysmailman ja koulutuksen ja tutkimuksen eri tasojen ja sektorien väliset kumppanuudet voivat auttaa painottamaan entistä paremmin niitä taitoja ja kykyjä, joita työmarkkinoilla tarvitaan, ja edistämään innovointia ja yrittäjyyttä kaikessa oppimisessa. Eurooppalaisen tutkimusalueen ja maailmaluokan klusterien luomisesta on odotettavissa hyötyä monille tällaisille kumppanuuksille.

Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuosi 2009 tarjoaa mahdollisuuden vastata osaan keskeisistä haasteista. Kehitettäessä poliittista yhteistyötä on EU:n tasolla ja asiaan liittyvien kansainvälisten järjestöjen kanssa edistettävä tutkimusta, analyysejä ja ajatusten vaihtamista siitä, miten luovia ja innovointitaitoja voitaisiin mitata.

Painopisteitä vuosille 2009–2010

Jäsenvaltioiden ja komission olisi painotettava käytännön toteutusta seuraavalla osa-alueella:

- **Monialaiset avaintaidot:** integroidaan monialaiset avaintaidot täysimääräisesti opetussuunnitelmiin, arviointiin ja tutkintoihin.²³

Jäsenvaltioiden ja komission pitäisi kehittää poliittista yhteistyötä seuraavilla osa-alueilla:

- **Innovaatiomyönteiset laitokset:** edistetään luovuutta ja innovointia kehittämällä erityisiä opetus- ja oppimismenetelmiä (mm. uusien tietoteknisten välineiden käyttö ja opettajankoulutus).
- **Kumppanuus:** kehitetään koulutuksen tarjoajien ja yritysten, tutkimuslaitosten, kulttuurialan toimijoiden ja luovien toimialojen yhteistyötä.

4. PAREMPIA TYÖSKENTELYMALLEJA TULEVAA AVOINTA KOORDINOINTIMENETELMÄÄ VARTEN

Toimiva koulutusalueella sovellettava avoin koordinointimenetelmä tarvitsee tuekseen poliittista sitoutumista, ja lisäksi sen on pystyttävä tukemaan kansallisia uudistuksia ja vaikuttamaan niihin aidosti. Poliittisen yhteistyön olisi oltava asian kannalta merkityksellistä ja konkreettista, saatava aikaan näkyviä tuloksia ja pystyttävä saavuttamaan eri sidosryhmiä ja poliittisia päättäjiä aina korkeinta tasoa myöten. Olennaista on mitata edistymistä sovittujen tavoitteitten toteuttamisessa.

4.1. Hallinto ja kumppanuus

Elinikäisen oppimisen näkökulmasta on tärkeää huolehtia koordinoinnista ja priorisoinnista kaikilla koulutuksen eri osa-alueilla. Kouluala,²⁴ ammatillinen

²³ EUVL C 394, 30.12.2006, s. 10.

²⁴ KOM(2008) 425.

koulutus,²⁵ korkea-asteen koulutus²⁶ ja aikuiskoulutus²⁷ ovat jo saaneet erityiset toimintasuunnitelmansa. Poliittisen ajatustenvaihdon ja täytäntöönpanon kaikilla sektoreilla on edesautettava yleisten strategisten prioriteettien saavuttamista.

Tätä varten olisi jo toiminnassa olevalle epäviralliselle koulutuspolitiikkaa käsittelevälle korkean tason työryhmälle annettava vahvempi rooli, jotta se voisi osallistua koordinoitimenetelmän ohjaamiseen strategisella panoksella. Ryhmä kartoittaisi prioriteetteja ja seuraisi työn edistymistä kaikilla sektoreilla, valmistelisi aineistoa koulutusneuvostossa käytäviä keskusteluja varten (esimerkiksi vertaisoppimisen tai -arviointien pohjalta) ja huolehtisi siitä, että koulutuspoliittinen yhteistyö otetaan asianmukaisesti huomioon sekä laajemmassa Lissabonin prosessissa että jäsenvaltioiden kansallisessa politiikassa.

Lisäksi olisi tärkeää laajentaa sidosryhmien sekä työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan edustajien osallistumista toimintaan, sillä ne voivat antaa huomattavan panoksen sekä politiikasta käytävään keskusteluun että päätösten täytäntöönpanoon. Komissio järjestää vuosittain keskustelutilaisuuden Euroopan tason sidosryhmiä edustavien organisaatioiden kanssa. Asiaan liittyvät sidosryhmät otetaan lisäksi järjestelmällisesti mukaan vertaisoppimistoimintaan.

4.2. Keskinäinen oppiminen, innovaatioiden siirtäminen ja politiikan kehittäminen

Keskinäinen oppiminen on keskeinen osa koulutuksen alalla sovellettavaa avointa koordinoitimenetelmää. Siitä saadaan tukea Euroopan tason poliittisille aloitteille ja kansallisen politiikan kehittämiseen. Lisäksi se on tärkeä kanava eurooppalaisten välineiden – kuten eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen²⁸ ja elinikäisen oppimisen avaintaitoja koskevan suosituksen²⁹ – levittämiseen ja toteuttamiseen

Tulevaisuudessa olisi pyrittävä tehostamaan vertaisoppimista niin, että siinä otetaan täysimääräisesti huomioon edellä mainitut painotukset ja että sen vaikutukset poliittisella tasolla vahvistuvat. Toimien perustana on oltava selkeä toimeksianto, aikataulu ja tuotossuunnitelma (esim. toimintaa ohjaavat suositukset, käsikirjat taikka parhaiden toimintamallien kokoelmat). Vertaisoppimisen pitäisi pystyä muuttumaan ja mukautumaan uusien kysymysten ja muuttuvien strategisten teemojen mukaan. Vertaisoppimista ja -arviointia varten olisi laadittava mukautettava ohjelma, joka perustuu muuttuviin poliittisiin prioriteetteihin; lähtökohtana olisivat vuosille 2009–2010 määritetyt painopisteet.

Lisäksi hyödynnetään seuraavia:

- Elinikäisen oppimisen ohjelmasta³⁰ tuetaan uusien lähestymistapojen ja innovaatioiden kehittämistä, testaamista, siirtämistä ja toteuttamista.

²⁵ Neuvoston päätelmät ammatillista koulutusta koskevan tehostetun eurooppalaisen yhteistyön tulevista painopisteistä, 20. ja 21. marraskuuta 2008.

²⁶ KOM(2006) 208 sekä hallitustenvälinen Bolognan prosessi.

²⁷ KOM(2006) 614, KOM(2007) 558.

²⁸ EUVL C 111, 6.5.2008, s. 1.

²⁹ EUVL C 394, 30.12.2006, s. 10.

³⁰ EUVL C 327, 24.11.2006, s. 45.

- Tutkimukseen ja analysointiin antavat tukea eri virastot, kuten Euroopan koulutussäätiö, Eurydice ja muut verkostot sekä asiantuntijaryhmät.³¹ Tähän kuuluu myös yhteistyö alalla toimivien kansainvälisten organisaatioiden kanssa.
- Lukuisten unionin ulkopuolisten kumppanimaiden kanssa käytävä keskustelu politiikasta voi tarjota uusia ideoita ja laajemman pohjan vertailuja varten. Sitä olisikin tehostettava ja sen yhteyksiä avoimeen koordinoitimenetelmään tiivistettävä.

4.3. Laadukkaampi raportointi edistymisestä ja näkyvyys

Komissio ja neuvosto laativat tätä nykyä joka toinen vuosi yhteisen raportin alalla saavutetusta edistymisestä. Raportti perustuu jäsenvaltioiden raportteihin, joissa ne esittelevät toimiaan, joilla ne pyrkivät saavuttamaan avoimen koordinoitimenetelmän yleistavoitteet. Tulevissa raporteissa olisi tarkasteltava yksityiskohtaisemmin tiettyjä erityisiä toimintaprioriteetteja. Sen vuoksi ehdotetaan, että seuraavassa, vuonna 2010 annettavassa yhteisessä edistymisraportissa keskityttäisiin yhteen tai useampaan jaksossa 3 esitettyyn välittömään prioriteettiin. Yhteisiä kertomuksia olisi vahvistettava sisällyttämällä niihin maakohtaisia tilannearvioita, joita voitaisiin sitten hyödyntää arvioitaessa Lissabonin strategiaan liittyvien kansallisten uudistusohjelmien koulutus- ja taito-osioita. Raportointitiheys (joka toinen vuosi) jätettäisiin tässä vaiheessa ennalleen.

Olisi lisättävä toimia, joilla Euroopan, kansallisella ja aluetasolla tehdään tunnetuksi niitä tuki- ja muita mahdollisuuksia, joita koulutuslalla sovellettavalla avoimella koordinoitimenetelmällä on tarjota. Erityisesti olisi tuotava esiin prioriteetteja ja tuloksia. Erityisellä verkkosivustolla annetaan tietoja avoimen koordinoitimenetelmän yhteydessä tehdyistä poliittisista aloitteista ja konkreettisista parhaista toimintamalleista.

4.4. Indikaattorit ja vertailuarvot

Nykyiset viisi vertailuarvoa

Koulutus 2010 -työohjelman yhteydessä kehitetyt indikaattorit ja vertailuarvot ovat osoittautuneet hyödyllisiksi seurattaessa Euroopan tasolla saavutettua edistymistä ja tiedotettaessa siitä, ja lisäksi niistä on ollut apua neuvojen antamisessa haasteiden kartoitukseen. Näistä viidestä vertailuarvosta kolme (koulupudokkaat, toisen asteen koulutuksen suorittaneet ja aikuisten osallistuminen elinikäiseen oppimiseen) ovat osa kasvua ja työllisyyttä koskevia yhdennettyjä suuntaviivoja.

Kuten kohdassa 2.1 osoitetaan, vuodelle 2010 asetettujen viiden vertailuarvon saavuttamisessa ei ole edistytty riittävästi. Sen vuoksi onkin tärkeää vauhdittaa toimia, joilla niihin liittyvää tilannetta voitaisiin parantaa. Sitä varten jäsenvaltioiden olisi asetettava kansalliset tavoitteet niillä aloilla, joilla on sovittu EU:n tason vertailuarvoista.

³¹ Mm. Elinikäisen oppimisen tutkimusyksikkö CRELL, Tekniikan tulevaisuudentutkimuksen laitos IPTS sekä koulutusalan talous- ja yhteiskuntatieteilijöiden asiantuntijaverkostot EENEE ja NESSE.

Vertailuarvot vuoden 2010 jälkeistä aikaa varten

Vuoteen 2020 ulottuvaa jaksoa varten politiikkaan liittyvä yhteistyö tarvitsisi tuekseen sellaisia vertailuarvoja, joissa on otettu täysimääräisesti huomioon pitkäaikaiset strategiset haasteet samoin kuin *Uudet taidot uusia työpaikkoja varten*-aloitteen keskeiset näkökohdat eli tarve parantaa koko väestön taitoja ja työllistettävyyttä. Koulutusalan tulevien vertailuarvojen olisi lisäksi oltava riittävän joustavia, jotta niissä voidaan ottaa huomioon myös ne tavoitteet ja indikaattorit, joita vuoden 2010 tuolle puolen ulottuvassa kasvu- ja työllisyysstrategiassa käytetään. Tällä perusteella ehdotetaan, että komissio ja jäsenvaltiot hyödyntävät nykyisistä vertailuarvoista saatuja kokemuksia ja selvittelevät uusia vertailuarvoja seuraavien linjausten mukaisesti:

- Tarkastellaan nykyisiä vertailuarvoja ja päivitetään niitä tapauksen mukaan. Esimerkiksi heikkoon lukutaitoon liittyvään vertailuarvoon voitaisiin ottaa mukaan myös matematiikka ja luonnontieteet.
- Sisällytetään vertailuarvoihin Barcelonassa vuonna 2002 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston asettamat puitetavoitteet (jotka koskevat osallistumista esiopetukseen ja mahdollisuuksia saada kieltenopetusta jo varhaisella iällä).
- Vahvistetaan sellaisiin teemoihin liittyviä vertailuarvoja, jotka ovat tulleet esiin yhteistyön aloittamisen jälkeen tai kuvastavat uusia poliittisia prioriteetteja (esim. korkea-asteen opintojen suorittaneet, oppijoiden liikkuvuus).
- Ryhdytään kehittämään uusia indikaattoreita, jotka kuvaavat koulutustason ja työllistettävyyden yhteyttä sekä innovointiin ja luovuuteen samoin kuin yrittäjyyteen tähtäävää koulutusta.

Komissio puolestaan haluaisi käynnistää jäsenvaltioiden kanssa keskustelut seuraavista mahdollisista vertailuarvoista, joita avoimen koordinoitimenetelmän tulevassa vaiheessa voitaisiin käyttää.

4.4.1. Tehdään elinikäisestä oppimisesta ja liikkuvuudesta totta

- *Aikuisten osallistuminen elinikäiseen oppimiseen.* Nykyisen vertailuarvon mukaan 12,5 prosenttia aikuisista (25–64-vuotiaista) osallistuisi elinikäiseen oppimiseen. Vaikka vertailuarvon saavuttamisessa on edistytty kohtuullisesti sitten vuoden 2002 (nykyvauhtia arvo saavutettaneen vuoden 2017 tietämissä), edistyminen on edelleen hajanaista ja eritasoista eri jäsenvaltioissa. Kun otetaan huomioon teknologia ja väestörakenteen kehitys ja nykyisen laskusuhdanteen vääjäämätön vaikutus työpaikkoihin, aikuisten taitojen parantaminen ja päivittäminen on entistäkin tärkeämpää. Niinpä komissio ehdottaakin, että vertailuarvoa nostetaan niin, että elinikäiseen oppimiseen osallistuisi 15 prosenttia aikuisista. Lisäksi on tärkeää, että jäsenvaltiot vähentävät eroja siinä, miten heikosti ja hyvin koulutetut aikuiset osallistuvat elinikäiseen oppimiseen. Jäsenvaltioiden olisi asetettava sitä varten kansallisia tavoitteita.
- *Liikkuvuus.* Liikkuvuutta varten olisi kehitettävä uusi vertailuarvo koulutus- ja nuorisoasioita marraskuussa 2008 käsitelleen neuvoston päätelmien pohjalta.

Neuvosto ehdottaa tavoitteita korkeakouluopiskelijoiden, koululaisten, ammatillisen sektorin sekä opettajien liikkuvuudelle.

4.4.2. Parannetaan koulutuksen tarjonnan ja tulosten laatua ja tehoa

- *Perustaidoissa heikosti menestyvät.* Eurooppa-neuvoston kehoitettua kevätkokouksessaan 2008 jäsenvaltioita ryhtymään konkreettisiin toimiin tämän ongelman ratkaisemiseksi komissio ehdottaa vertailuarvoa, jonka mukaan perustaidoissa (lukutaito sekä matemaattiset ja luonnontieteelliset taidot) heikosti menestyvien keskimääräinen osuus olisi painettava alle 15 prosentin ja erityistä huomiota kiinnitettäisiin sukupuolierojen kaventamiseen. Tällä tavoin pyrittäisiin laajentamaan entistä pelkästään luku- ja kirjoitustaitoon liittyvää vertailuarvoa nostamatta kuitenkaan kynnystä.
- *Kielet.* Komissio ehdottaa uutta vertailuarvoa, jonka mukaan vähintään 80 prosentille ylemmän perusasteen oppilaista opetettaisiin ainakin kahta vierasta kieltä. Ehdotuksella pyrittäisiin vastaamaan Barcelonan Eurooppa-neuvoston vaatimukseen, jonka mukaan oppilaille olisi jo varhaisessa vaiheessa opetettava ainakin kahta vierasta kieltä. Kieltenopetus on viime aikoina lisääntynyt nopeasti esiopetuksessa. Vuonna 2000 koulujen alaluokkien oppilaista 40 prosenttia sai opetusta kahdessa vieraassa kielessä, ja vuonna 2006 osuus oli (viimeisimpien lukujen perusteella) noussut 52 prosenttiin. Tarkoituksena olisi vauhdittaa tätä hyvää edistymistä entisestään.
- *Investoinnit korkea-asteen koulutukseen.* Komissio ehdottaa uutta vertailuarvoa, jonka mukaan ajanmukaistettuun korkea-asteen koulutukseen tehtävien julkisten ja yksityisten investointien määrä olisi oltava vähintään 2 prosenttia bruttokansantuotteesta.³² Vertailuarvo olisi linjassa niiden keskustelujen kanssa, joita korkea-asteen koulutuksen ajanmukaistamisesta on käyty sitten Hampton Courtin huippukokouksen vuonna 2005, ja sillä pyrittäisiin nostamaan korkea-asteen koulutukseen tehtävien investointien taso (nyt 1,3 % bkt:stä, julkiset ja yksityiset lähteet) lähemmäksi keskeisten kilpailijamaiden tasoa. Yhdysvalloissa julkisten ja yksityisten investointien taso on 2,45 prosenttia ja Japanissa 1,85 prosenttia bkt:stä.
- *Korkea-asteen opinnot suorittaneet.* Komissio ehdottaa uutta vertailuarvoa, jonka mukaan vähintään 45 prosentilla 30–34-vuotiaista tulisi olla korkea-asteen koulutus. Ehdotuksen taustalla on nykyinen kasvava suuntaus korkea-asteen koulutuksen suorittaneiden 30–34-vuotiaiden osuudessa, ja edellisessä kohdassa tarkoitettun vertailuarvon tapaan sillä halutaan tukea sellaista politiikkaa, jolla EU:ssa vallitseva taso (nykyään 30 %) saadaan lähemmäksi keskeisten kilpailijamaiden tasoa. Lähinnä vastaavaa ikäryhmää eli 25–34-vuotiaita kuvaava osuus on esimerkiksi Yhdysvalloissa 39 ja Japanissa 54 prosenttia. Matematiikan, luonnontieteiden ja teknologian alan tutkinnon suorittaneita kuvaava vertailuarvo on saavutettu, ja siitä voitaisiin luopua. Näihin aloihin liittyviä sukupuolieroja olisi kuitenkin edelleen seurattava.

³²

KOM(2005) 152.

- *Työllistettävyys.* Komission mielestä olisi hyvä selvittää sellaisen uuden vertailuarvon kehittämistä, joka liittyisi eritasoisen koulutuksen hankkineiden työvoimaosuuteen. Menestyminen työmarkkinoilla on vahvasti yhteydessä koulutustasoon, ja tulevaisuudessa yhteys vahvistuu entisestään, kuten komission tiedonannossa *Uudet taidot uusia työpaikkoja varten* selostetaan. Näin pyrittäisiin vahvistamaan koulutusjärjestelmien panosta Lissabonin strategiaan.

4.4.3. *Edistetään tasapuolisuutta ja aktiivista kansalaisuutta*

- *Esiopetus.* Komissio ehdottaa uutta vertailuarvoa, jonka mukaan vähintään 90 prosentin pikkulapsista (nelivuotiaista) olisi osallistuttava esiopetukseen. EU:n keskimääräinen osuus lähentelee jo nyt 90:ää prosenttia, mutta vaikka yleinen taso on hyvä, maakohtaiset erot ovat suuria. Ehdotuksella pyrittäisiin tukemaan toimia, joilla päästäisiin lähemmäksi Barcelonan Eurooppa-neuvoston vaatimusta, jonka mukaan 90 prosentille lapsia on järjestettävä hoitoa.
- *Koulupudokkaat.* Komissio ehdottaa, ettei nykyistä vertailuarvoa muuteta. Tavoitteen mukaan enintään 10 prosenttia 18–24-vuotiaista jättäisi koulunkäynnin ylempään perusasteeseen eikä osallistuisi koulutukseen sen jälkeen. Vertailuarvon jättäminen ennalleen perustuu siihen, että edistyminen tämän vuonna 2002 asetetun tavoitteen saavuttamisessa on ollut hidasta. Jotta vertailuarvon saavuttamisessa voitaisiin todella edistyä, siihen tähtäävän politiikan toteuttamiseen olisi komission mukaan keskityttävä huomattavasti nykyistä painokkaammin. Tarve keskittyä käytännön toteuttamiseen merkitsee myös sitä, että aiheeseen läheisesti kytköksissä olevasta toisen asteen koulutuksen suorittamiseen liittyvästä vertailuarvosta voitaisiin luopua.

4.4.4. *Tehostetaan innovointia ja luovuutta ja yrittäjyyttä kaikilla koulutuksen tasoilla*

- *Innovointi ja luovuus.* Komissio ehdottaa, että kehitetään aiheeseen liittyviä indikaattoreita ja selvitetään jäsenvaltioiden kanssa, voitaisiinko vahvistaa sellainen vertailuarvo, joka mittaisi, miten koulutusjärjestelmät edistävät innovointia ja luovuutta yrittäjyys mukaan luettuna. Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuoden 2009 aikana käytävistä näkemyksenvaihdoista on odotettavissa apua pohdintoihin tällä juuri esiin nostetulla poliittisen ajatustenvaihdon osa-alueella.

5. PÄÄTELMÄT

Koulutuspolitiikka on jatkossakin olennainen tekijä pyrittäessä luomaan kasvua ja työpaikkoja ja edistämään sosiaalista osallisuutta ja aktiivista kansalaisuutta. Sen edessä on kuitenkin vastakin merkittäviä haasteita. Lukutaidon ja koulupudokkaiden määrän kaltaisten keskeisten koulutuskysymysten suhteen on edistytty toivottua hitaammin. Tämänhetkinen keskittyminen talouskriisiin ei saa viedä huomiota pois siitä, että pitkän aikavälin koulutuspolitiikkaa on linjattava onnistuneella strategialla. Kuten tässä tiedonannossa on tuotu esiin, Euroopan on korjattava erinäisiä koulutukseen liittyviä puutteita, jottei se jää maailmanlaajuisesti muista jälkeen. Koulutuspolitiikka tarvitsee nyt enemmän kuin koskaan tuekseen toimivan avoimen koordinoitimenetelmän.

Komissio kehottaa neuvostoa antamaan tukensa nyt ehdotettaville eurooppalaisen tulevan koulutusyhteistyön puitteille, vuoteen 2020 ulottuville pitkän aikavälin strategisille haasteille, vuosien 2009–2010 painopisteille ja ehdotetuille parannetuille työskentelymenetelmille.

Puitteita olisit tarkasteltava uudelleen ja tarvittaessa muutettava sen perusteella, millaisia päätöksiä vuoden 2010 tuolle puolen ulottuvasta EU:n kasvu- ja työllisyysstrategiasta tehdään.